

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 90

гр. В, 20.02.2023 г.

ОС-В., I-ВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: А.М.П.

Членове: В.Й.М.
Н.Д.Н.

като разгледа докладваното от А.М.П. Въззивно частно гражданско дело № 20231300500032 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 274, ал. 1, т. 2 и чл. 577 ГПК.

Образувано е по повод подадена от П. И. Ц. - синдик на „Ф-Г“ ООД /в несъстоятелност/, ЕИК 105551161, със седалище и адрес на управление на длъжника: гр. В, Южна промишлена зона, Комплекс бензиностанция, адм. сграда, ет. 2, ст. 3 и заявен съдебен адрес на синдика: гр.П., пл. „В” № ***** частна жалба срещу Определение № 2/17.01.2023г. на съдия по вписванията при ВРС, с което е отказано отбелязване на съдебно решение – решение на СА съд по т.д.№5666/2018г. по заявление на жалбоподателя с вх.рег.№191/17.01.2023г.

С жалбата се навеждат доводи за неправилност на определението.

Посочва се от жалбоподателя, че със депозираното заявление с вх.рег.№191/17.01.2023г. в СЛ.В – В е поискал от съдията по вписвания отбелязване на съдебно решение - Решение № 2501/14.11.2019г. по т.д. № 5666/2018г. по описа на СА съд, постановено по вписана искова молба, като към заявлението приложил изискуемите се документи: три броя заверени преписи от решението с отбелязване на датата на която е влязло в сила, платежно нареждане за внесената такса за отбелязване в размер на 1/2 от дължимата такса за вписване на исковата молба, като за улеснение приложил копие на вписаната исковата молба, с дв. вх. № 8421 от 28.12.2015 г. на СЛ.В – В.

Излага се, че мотивите на съдията по вписванията, че решението подлежи на вписване, а не на отбелязване, са неправилни и в противоречие на чл.14 във вр. с чл.11 и чл.12 от Правилника за вписванията, а именно, че влязлото в законна сила съдебно Решение, постановено по вече вписана искова молба подлежи на отбелязване.

Поддържа се още, че мотивите на съдията по вписванията за невъзможност за достигане до извод от необходими за осъществяване на отбелязването, за възникнало затруднение за законосъобразно и правилно разпореждане, както и за невъзможност за определяне на дължимата такса за отбелязването са неправилни с оглед приложените доказателства, както и че по партидата на „Ф-Г“ ООД /н/, водена в АВ - СЛ.В гр. В, са налични достатъчно доказателства, за достигане до правилни изводи, както и установяване на свързаност на фактическата обстановка по отбелязване на Решение № 2501/14.11.2019г. по т.д. № 5666/2018г. по описа на СА съд.

Жалбоподателят моли да бъде постановена отмяна на обжалвания отказ на съдията по вписванията и да бъде постановено отбелязване на съдебния акт, посочен в жалбата му.

ОС-В, като обсъди доводите на жалбоподателя и данните по делото, намира следното:

Частната жалба е подадена от лице, което е страна в нотариалното производство /жалбоподателят е поискал отбелязване на съдебно решение по вписана искова молба/ и доколкото е депозирана в рамките на законоустановения срок и се отнася до подлежащ на обжалване отказ на съдията по вписванията по чл. 577, ал. 1 ГПК, се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, частната жалба е основателна.

Вписването е едностранно охранително производство, чиято цел е оповестяването на актове, с които се извършват сделки с недвижими имоти, на други актове, които имат значение за вещни права, както и наличието на спорове относно права върху вещи. Законодателят регламентира, като вид нотариално удостоверяване- съгласно чл. 569, т. 5 ГПК, според който нотариални са производствата, по реда на които се извършват вписвания, отбелязвания и тяхното заличаване в случаите, предвидени в закон.

В настоящия случай със заявление с вх.рег.№191/17.01.2023г. П. И. Ц. - синдик на „Ф-Г“ ООД /н/, ЕИК 105551161 е сезирал съдията по вписванията с искане да бъде разпоредено отбелязване на Решение № 2501/14.11.2019г. по т.д. № 5666/2018г. по описа на СА съд, ТО, трети състав.

Към заявлението са приложени 3бр. заверени преписи от въззивно Решение № 2501/14.11.2019г. по т.д. № 5666/2018г. по описа на СА съд, ТО, трети състав, с което е отменено решение №91 по т.д.№200 по описа за 2017г. на Софийски ОС и са уважени исковите с правно основание чл.647,ал.,т.6 вр. чл.649,ал. от ТЗ и чл.108 от ЗС. Цитираният съдебен акт е в писмена форма, подписан, надлежно заверен, съдържа отбелязване за влизането му в законна сила на 19.07.2022г., от който акт са приложени 3бр. надлежно заверени преписи. Внесена е и дължимата такса от 739,02лв. за исканото отбелязване на съдебното решение, съгласно чл.3 от Тарифа за държавните такси, събирани от Агенцията по вписванията, възлизаща на половината от събраната такса за вписване на исковата молба, установяващо се от приложеното копие на исковата молба и доколкото такъв пропуск не е констатиран от съдията по вписванията.

Относно вписванията, отбелязванията и тяхното заличаване е налице задължителна съдебна практика и съгласно даденото в Тълкувателно решение № 7/25.04.2013 г. по тълк. дело № 7/2012 г. на ВКС- ОСГКТ- т. 6, тълкувателно разрешение, че не може да бъде отказано вписване на съдебни актове по съображения, че не отговарят на изискванията за форма или съдържание. Съдията по вписванията не е компетентен да проверява съдебни актове, защото съдът има контролни функции по отношение на него, а не обратно. Когато е представено за вписване съдебно решение, което нормативен акт предвижда да бъде вписано, съдията по вписванията е длъжен да го впише, независимо от неговото съдържание. Никаква проверка не може да бъде извършвана и в хипотезата на постановен съдебен акт в производство по чл.577 ГПК – в този случай съдът е решил спора по същество (чл.278 ал.2 изр.1 ГПК), т.е. той разпорежда извършването на вписването. Съдията по вписванията не може да издава друг акт след съдебния, нито позитивен, нито отказ. Идентично разрешение следва да бъде дадено тогава, когато съдът нарежда вписване на възбрана върху недвижим имот със свое определение. То не може да бъде контролирано от съдията по вписванията.

Съгласно разпоредбата на чл. 115, ал. 1 и ал.2 ЗС влезлите в законна сила решения, постановени по исковите молби по чл. 114 ЗС, се отбелязват по представен препис от решението в предвидения шестмесечен срок. Съпоставяйки датата на влизане на решението в сила - 19.07.2022г. и датата на заявлението – 17.01.2023г.се установява, че жалбоподателят е спазил законовия срок за отбелязване на съденото решение.

Според чл. 14 ПВп влезлите в сила решения, постановени по исковите молби по чл. 11, се отбелязват по начина, посочен в чл. 12, по представен препис от решението; в този случай решението трябва да отговаря и на изискванията на чл. 6. В чл. 12 ПВп относно начина на вписване е посочено, че вписването се извършва по разпореждане на съдията по вписванията, като се нанася накратко петитумът на исковата молба по съответната персонална партида. Отбелязването на съдебното решение следователно се извършва също по съответната персонална партида, т. е. по партидите на лицата, посочени в съдебното решение, чрез кратко нанасяне на диспозитива на съдебното решение.

Предвид горното, неправилно е прието от съдията по вписванията, че в случая следва да се извърши вписване, а не отбелязване, че не можело да се установи по безспорен начин, че

решението касаело вписаната в СВ-В искова молба .

В допълнение следва да се отбележи, че в съдебната практика по приложението на чл. 14 ПВп и по въпроса дали императивното изискване на чл. 6, ал. 3 ПВп следва да се прилага и по отношение на отбелязването на влезли в сила съдебни решения, ВКС нееднократно се е произнасял в смисъл, че е незаконосъобразен отказ на съдията по вписванията да извърши отбелязване на съдебни решения, поради липса на индивидуализация на имотите в тях съобразно данните по чл. 60, т. 1- 7 ЗКИР, а също и поради липса на приложена скица- копие от одобрената кадастрална карта /Определение № 217 от 29.12.2020 г. по ч. гр. д. № 3947/2020 г. на ВКС, I ГО, ГК; Определение № 189 от 13.03.2014 г. по ч. гр. д. № 868/2014 г. на ВКС, ГК, IV ГО, ГК, и др. /

В случая е налице достатъчна индивидуализация на необходимата информация за съдията по вписванията за извършване на исканото отбелязване. Със съдебното решение влязло в сила на 19.07.2022г. е разрешен спор за собственост, като е уважен предявен отменителен иск с правно основание чл.647,ал.1,т.6 от т.3 във вр. чл.649,ал.1 ТЗ и чл. 108 ЗС за обявяване на недействителна по отношение на кредиторите на несъстоятелността сделка, която уврежда кредиторите и по която страна е свързано с длъжника лице, като съдът е обявил за недействителен по отношение на масата на несъстоятелността на „Ф-Г“ООД/н/ извършения апорт на стойност 260500 000лв. в капитала на „Ф-ГТ“АД /н/ срещу записването на 26 500 поименни акции, всяка с номинална стойност по 1000лв. или обща номинална стойност от 26 500 000лв. от капитала на „Ф-ГТ“АД на посочените недвижими имоти и движими вещи и е осъдил „Ф-ГТ“АД /н/ да предаде на „Ф-Г“ООД/н/ посочените недвижими имоти и движими вещи, съобразно уважения акцесорен иск по чл.108 от ЗС, поради което и подлежи на отбелязване към вписаната искова молба.

Предпоставките за отбелязване на представеното от заявителя съдебно решение в случая са налице, поради което и като е отказал отбелязването, съдията по вписванията е постановил незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен и преписката да бъде върната на съдията по вписванията при РС-В за извършване на исканото отбелязване.

Мотивиран от горното, Вският ОС

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение № 2/17.01.2023г. на съдия по вписванията при ВРС, с което е отказано отбелязване на решение на СА съд по т.д.№5666/2018г.

ВРЪЩА преписката на съдия по вписванията при ВРС с указания да извърши исканото отбелязване на влязло в сила на 19.07.2022г. Решение от 08.11.2019г., постановено по т.д. №5666/2018г. по описа на СА съд, ТО, трети състав, за което е подадено заявление с вх.рег. №191/17.01.2023г. в СЛ.В – В.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____